

Reason # 1; Do we Pasken like the Shulchan Aruch in other areas?

1) Shema at Plag

מסכת ברכות דף ב עמוד א-משנה; מאימתי קורין את שמע בערבין? - משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן. תלמוד ירושלמי, ברכות א/א-תני; הקורא קודם לכן, לא יצא ידי חובתו. אם כן, למה קורין אותה בבית הכנסת? אמר רבי יוסי; אין קורין אותה בבית הכנסת בשביל לצאת ידי חובתו, אלא כדי לעמוד בתפילה מתוך דבר של תורה.

<p>רש"י [שם ד"ה עד סוף]... ומקמי הכי נמי לאו זמן "שכיבה". לפיכך הקורא קודם לכן = לא יצא ידי חובתו. אם כן, למה קורין אותה בבית הכנסת? - כדי לעמוד בתפלה מתוך דברי תורה... ולפיכך, חובה עלינו לקרותה משתחשך.</p> <p>הרא"ש [שם א/א]... ולא נהירא לי מה שהביא רבינו תם ז"ל ראייה מתפלת המנחה שהיא עד פלג המנחה, ד"תפלות כנגד תמידים תקנום" ותמיד היה קרב והולך עד פלג המנחה, אבל לענין ק"ש = לאו זמן שכיבה הוא ומרב דצלי של שבת בערב שבת אינה ראייה דלמא כריב"ל ס"ל דאמר תפלות באמצע תקנום ושמע היה קורא אחר צאת הכוכבים.</p> <p>שולחן ערוך [אורח חיים רל"ה א] - זמן קריאת שמע בלילה משעת יציאת שלשה כוכבים... ואם הצבור מקדימים לקרות ק"ש מבעוד יום, יקרא עמהם קריאת שמע וברכותיה ויתפלל עמהם, וכשיגיע זמן, קורא קריאת שמע בלא ברכות.</p> <p>משנה ברורה [שם י"ב] -מיהו באיזה מקומות בבתי כנסיות יש עדיין מנהג הישן שמתפללין תיכף אחר מנחה אף שהוא מבע"י קצת והמתפלל במקומות האלו יראה לחזור ולקרות ק"ש כשיגיע הזמן.</p> <p>המשנה ברורה [שם, רס"ז] - ואם לאחר שהתפלל מעריב אין עד הלילה חצי שעה יש ליהזר שלא להתחיל לאכול אלא ימתין עד הערב ויחזור ויקרא ק"ש בלא הברכות ואח"כ יאכל הואיל ולהרבה פוסקים לא יצא ידי חובת ק"ש קודם הלילה. מיהו הנוהג להקל בזה אין למחות בידו דיש לו על מי לסמוך. וכ"ז לענין היתר אכילה, אבל לענין ק"ש גופא שהוא דאורייתא אין לסמוך ויזהר לקרותה בלילה לצאת ידי חובת ק"ש.</p>	<p>תוספות [שם ד"ה מאימתי] - ...לכן פי' ר"ת דאדרבה; קריאת שמע של בית הכנסת עיקר. ואם תאמר; היאך אנו קורין כל כך מבעוד יום? ויש לומר דקיימא לן כרבי יהודה... דזמן תפלת מנחה עד פלג המנחה... על כן אומר ר"י דודאי קריאת שמע של בית הכנסת עיקר, ואנו שמתפללין ערבית מבעוד יום סבירא לן כהני תנאי דגמרא דאמרי משעה שקדש היום, וגם משעה שבני אדם נכנסים להסב דהיינו סעודת ע"ש, והיא היתה מבעוד יום ומאותה שעה הוי זמן תפלה. וגם ראייה (לקמן כז) דרב הוי מצלי של שבת בערב שבת ומסתמא גם היה קורא קריאת שמע. מכל אותן הראיות משמע דקריאת שמע של בית הכנסת היא עיקר. והא דקאמר בירושלמי למה היו קורין בבהכ"נ וכו' אומר ר"ת שהיו רגילין לקרות ק"ש קודם תפלתם כמו שאנו רגילין לומר אשרי תחלה ואותה ק"ש אינה אלא לעמוד בתפלה מתוך דברי תורה.</p> <p>תרומת הדשן [א/א] - ברוב הקהילות נוהגין, בימים ארוכים בימי הקיץ, לקרות ק"ש של ערבית, ולהתפלל תפלת ערבית, ג' או ד' שעות לפני צאת הכוכבים..... תשובה: דאין בידינו כלל, למצוא ישוב וטעם למה שנהגו להקדים כ"כ, זמן גדול ג' או ד' שעות; דהא דכתב ר"ת דמפלג המנחה ואילך חשוב לילה, כר"י, ויוצאין מאז ידי ק"ש ותפלה של ערבית. וכתב המרדכי ובהג"ה במיימון, וראב"י"ה כתב דדברי ר"ת עיקר הם, והבא להחמיר ע"ע ולהמתין, עד כדברי שאר הגאונים מחזי כיוהרא ונקרא הדיוט; אם לא הורגל בשאר פרישות.</p>
--	---

2) Sefira at Plag

שולחן ערוך, אורח חיים, רס"ז/ב - מקדימין להתפלל ערבית יותר מבימות החול, ובפלג המנחה יכול להדליק ולקבל שבת בתפלת ערבית ולאכול מיד.

שולחן ערוך, אורח חיים, הלכות פסח, סימן תפ"ט-ג - המתפלל עם הצבור מבעוד יום, מונה עמהם בלא ברכה. ואם יזכור בלילה יברך ויספור. הגה: ואפילו ענה אמן על ברכת הקהל, אם היה ח דעתו שלא לצאת, יחזור ויברך ויספור בלילה.

משנה ברורה [שם י"ח] - ואפילו בע"ש שכבר קיבל שבת וגם התפלל עם הצבור אפ"ה יברך ויספור בלילה... כתבו האחרונים דאם יצאו הכוכבים מותר לו לספור אפילו לא התפלל עדיין מעריב ואפילו הוא במו"ש דהא לילה הוא לכל מילי ואפילו לקדש ולהבדיל מותר קודם תפלה אלא שאסור במלאכה עד שיבדיל.

3) Hefsek Tahara/7 Neklyim

הרמ"א, שולחן ערוך, יורה דעה, הלכות נדה, סימן קצ"ו/א-

<p>וי"א אם התפללו הקהל ערבית ועוד היום גדול, אינה יכולה לבדוק או ללבוש לבנים ולהתחיל ולמנות מיום המחרת, ג מאחר דהקהל כבר עשו אותו לילה (תרומת הדשן רמ"ח),</p>	<p>י"א דמותר אפילו עשו הקהל שבת (אגור בשם ר"י מולין)... ומקצת נשים נוהגות שאם פסקה קודם ברכו וחזרה לראות כתם או דם תוך ימי ספירתה, אז מפסיקין אפילו לאחר ברכו אם נתקלקלה סמוך לערב, וחושבים דבר זה לדיעבד; ואין למחות בידם, כי כן קבלו מאיזה חכם שהורה להן, והוא מנהג ותיקין.</p> <p><u>לרש"ל</u> [ש"ך י"ט] / <u>ש"ך ד</u> [ד] בשם אביו: דוקא אם הציבור התפלל, אבל אם גם היא התפללה אסור.</p> <p><u>לש"ך</u>: אפי' התפללה יכולה לעשות הפסיט וכ"פ הדגמ"ר - אף אם התפללה ערבית תועיל הבדיקה בדיעבד, וכ"פ ערוה"ש (כ"א) / טה"ב (עמ' רעד) / בדה"ש (ו).</p>
--	---

ונוהגין לכתחלה ליזהר, ובדיעבד אין לחוש.

Reason # 2; Biblical Commandment

ביאור הלכה [שם הלכות תפילין ל, ד"ה ויש מי-] ועיין עוד במ"ב במש"כ דאם הוא לא התפלל עדיין וכו' אם הוא עדיין יום דאם הוא בין השמשות ני"ל דלא יברך אז דבלא"ה הפמ"ג מפקפק על דברי המ"א בסק"ב במש"כ דזמן הנחת תפילין הוא עד צאת הכוכבים הגם דבודאי מחוייב להניח כיון שלא קיים עדיין מצות תפילין **דבד"ת ספיקא לחומרא** ושמה הוא עדיין יום, וכמו שפסק הפמ"ג בא"א עכ"פ הברכות אינן מעכבות:

Afterword

המשנה ברורה [שם י"ז] -.... ודוקא אם לא הניח באותו יום כלל אבל אם כבר הניח תפילין רק שרוצה להניח גם עתה אין ראוי להניחם אם הציבור כבר התפללו ערבית.

שולחן ערוך, אורח חיים, הלכות שבת, סימן רצ"ג/ג- מי שהוא אנוס... יכול להתפלל של מו"ש מפלג המנחה ולמעלה ולהבדיל מיד אבל לא יברך על הנר, וכן אסור בעשיית מלאכה, עד צאת הכוכבים.

משנה ברורה [שם ט'] - ומ"מ כתבו האחרונים [רש"ל ובי"ח ומגן אברהם ושאר אחרונים] דאין לעשות כן **דדבר תמוה הוא לרבים**, גם שמא יבואו להקל במלאכה

שולחן ערוך, יורה דעה, הלכות כבוד רבו ותלמיד חכם, סימן רמ"ב/ב - יש מי שכתב שאסור לחכם להתיר דבר התמוה שנראה לרבים שהתיר את האסור.

מסכת סנהדרין דף ה עמוד א-ב; כי הוה נחית רב לבבל, אמר ליה רבי חייא לרבי: בן אחותי יורד לבבל, יורה? - יורה. - ידין? - ידין. - יתיר בכורות? - אל יתיר.... מאי טעמא? - אילימא משום דלא חכים - הא קא אמרינן דחכים טובא! - אלא משום דלא בקיע במומי=והאמר רב: שמונה עשר חדשים גדלתי אצל רועה בהמה לידע איזה מום קבוע ואיזה מום עובר? אלא: **משום הא גופיה, דרב בקיע במומי טפי, ושרי מומי דלא ידעי אינשי, ואמרי: כי האי גוונא שרא רב, ואתו למשרי מום עובר.**

הש"ך [שם י"ז] - נראה דהיינו דוקא אם מתיר בסתם... אבל אם אומר לשואל טעם בדבר ומראה לו פנים או שמביא ראיות מתוך הספר, מותר